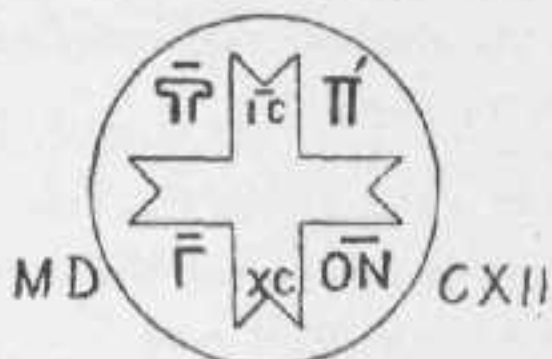

νητρίας, ὅπου ἡγουμένευσεν ὁ Διονύσιος, καὶ ὅπου ὑπῆρχε πολυλάτρευτος εἰκὼν ὀνομαζομένη ἡ «Ἀναφωνήτρα» ἢ «Ἀναφωνήτρια»¹.

Κατὰ τὸ ἔτος 1612 ὁ ναὸς οὗτος προήχθη εἰς «σταυροπήγιον», ὡς δηλοῦται διὰ τοῦ σταυροπηγιακοῦ λίθου ἐνφυκοδομημένου ἐν τῷ τοίχῳ τῆς κόγχης·

12.

τοῦτ' ἔστι, ΙΣ ΧΣ ΣΤαυΡο Πη Γε ΟΝ, ΜDСXII, ἥτοι «Ἰησοῦς Χριστός. Σταυροπήγιον. 1612».

Μεταξὺ τῶν παλαιότερων ναῶν ὅσοι ἔτι διατηροῦνται ἐν καλῇ καταστάσει καταλεκτέος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῶν Λογοθετῶν. Ἐκτίσθη κατὰ τὸ ἔτος 1606, ὡς μαρτυρεῖ ἐπιγραφή γεγραμμένη διὰ χρωμάτων ἐπὶ τοῦ βορείου ἐσωτερικοῦ τοίχου. Ἡ ἐπιγραφή ἔχει μείζονα ἀξίαν ὡς ἀναφέρουσα τὰ ὀνόματα τῶν ζωγράφων Δημητρίου καὶ Γεωργίου Μόσχων, περὶ ὧν ἀδίκως περιφρονητικὸν ποιεῖται λόγον ὁ κ. Μαυρογιάννης ἐν τῇ Βυζαντινῇ Τέχνῃ αὐτοῦ². Φέρει χρονολογίαν ὑπολελογισμένην ἀπὸ Ἀδάμ. Ἐδημοσιεύθη ἐν τοῖς Ἀναλέκτοις τοῦ Κατραμῆ³.

13. ἀνηγέρθη ἐκ βάθρων καὶ ἀνιστορήθη ὁ θεῖος καὶ πάνσεπτος
ναὸς οὗτος τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου διὰ συνδρομῆς μόχθου τε καὶ δαπάνης τίνος ;
τὸ ἔργον ἐν γράμμασιν οὐ λέγω. θεὸς γὰρ οἶδεν ἐρευνῶν
καρδίας. διὰ χειρὸς ἡμῶν τῶν ἐλαχίστων ζωγράφων
καὶ ἀνταδέλφων δημητρίου καὶ γεωργίου τὸ ἐπίκλην Μόσχων
ἐκ πόλεως Ναυπλίου, ἐπ' ἔτους ΖΡΙΔ
ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου
α χ ς τῆς νῦν τρεχούσης Ἰνδικτιῶνος τετάρτης Νοεμβρίου κέ.

¹ Notizie storiche delle apparizioni e delle immagini piu celebri di Maria Vergine Santissima nella citta e dominio di Venezia. Venezia 1761, σελ. 595—596, καὶ Δε-Βιάζη Ἡ εἰκὼν τῆς Ἀναφωνητρίας ἐν Ζακύνθῳ, ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τοῦ Σκόκου 1899, σελ. 236—238.

² Σελ. 227. — ³ Σελ. 455.